

Tuulen viemää

Tulva täyttää järven lahtineen. Vielä jäässä olevat tierummut nostavat vedet myös alaville maille ja pelloille. Lyhyen talven runsaat lumet sulivat lopulta huhtikuun paisteisiin, vaikka hetken jo epäilytti kevään saapuminen. Pajunkissat vasta nyt koristavat pöheikköjä. Muuttolinnut saapuivat, lopulta myöhässä nekin, ja jatkoivat eteenpäin, pohjolan kevään sanomaa julistaen. Vain lokkien valkoinen kirkuva paljous jäi järven lahdille, kuin menneen talven lumien viimeiset valkoiset saarekkeet varjoisien metsien sopukoita viilentämään.

Toholampi. Jostain syystä ei edes kirjoitusohjelma, jota tässä käytän, suostu hyväksymään tuota paikkakunnan nimeä, vaan alleviivaa sen punaisella viivalla ja ehdottaa oikeaksi kirjoitusasuksi Totolammesta Tuholampeen, nimisiä paikkoja. Helpointa olisi kai käyttää vaihtoehtoa; ohita virke. Ohittamattomasti ovat kuitenkin Toholammen korkeimmat voimat lähteneet ajamaan hanketta liittää osa Kokkolan kaupungin aluetta pitäjäänsä. Palanen mitä tuo pohjoinen valtakunta mieli, pitää sisällään entisen Ullavan järvenrantakylät, ja Neverbackankin vielä kaupan päälle. Syy moiseen ahneuteen lienee hallituksen karttarajoitus uudesta kuntajaosta. Esityksessä Toholammen olemassaolo itsenäisenä kuntana on kyseenalaistettu, ja tästä hätääntyneenä on vedetty hatusta varsinainen violetti kani.

Vaikka Ullavan läntältä ei vielä ole louhittu grammaakaan litiumia, kiinnostaa tulevan kaivoksen saaminen omaan pitäjään Toholampilaisia. Vähäinen syntyvyys, ja sitä seuraava valtionapujen pienentyminen kaipaa korjaantuakseen uusia Toholampilaisia, ja nopeasti! Tästä syystä havitellaan lisäalueita ja uusia kuntalaisia vaikka sitten toisesta kunnasta kähveltämällä. Ehkä Toholampilaisille olisi järkevämpää jakaa kunnan puolesta viagraa, kun havitella naapurista litiumia.

Kuntaliitoksen yhteydessä maksettiin makoisat porkkanarahat uuden laajentuneen Kokkolan tileille. Tuskin löytyy valtakunnasta tässä taloudellisessa tilanteessa tai myöhemminkään uusia porkkanoita jaeltavaksi jo kertaalleen liitettyjen alueiden uusille omistajille. Järjestely ehkä onnistuisi siinä tapauksessa että Kokkolan kaupunki maksaisi takaisin Ullavan porkkanat, ja ne maksettaisiin vuorostaan Toholampilaisille. Harvinainen olisi tällainen hevoskauppa, jossa myyjä ostajalle maksaisi.

Jos ei tuulta alleen lamppilaisten Ullavan valloitus ottaisikaan, niin sitä enemmän tuulta tuntuu riittävän Ullavan takamailla. Ainakin jos on uskominen Saba Wind- ruotsalaisyhtiön suunnitelmiin rakentaa jättimyllyjä tuulesta sähköä keräämään. Täysin tuulesta temmatulta ei hanke ensi kuulemalta tunnukaan, ja puhdasta ns. vihreää sähköä ei ole koskaan liikaa. Toteutuessaan tämä hanke varmaan innoittaisi myös muita vastaavia tuulipuistoja seutukunnan raukoille perukoille perustamaan. Myös paljon kaivattuja työpaikkoja lupaa tuuliyhtiö paikkakunnalle. Kenties löytyy vakanssi meikäläisellekin tuulimyllyn lämmittäjänä, mene ja tiedä.

Ainoa kauneusvirhe ruotsalaisyhtiön suunnitelmissa on uutisointi tuulivoimapuiston sijainnista. Vaikka suurin otsikoin julistetaankin puiston tulosta entisen Ullavan raukoille rajamaille, niin tosiasiasahan koko alue näyttäisi sijoittuvan entisen Kälviän kunnan alueelle. Toisaalta niin Kälviä kuin Ullavakin ovat menneitä aikaa, tuulen viemää.

Ja lopuksi, hyvin se vielä pelaa, Fiiatti meinaan. Kaikki sitä kuitenkin kysyy heti ensimmäiseksi.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi